

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)

den 11 maj 2006 *

I mål T-194/05,

TeleTech Holdings, Inc., Denver, Colorado (Förenta staterna), företrätt av
A. Gould och M. Blair, solicitors,

sökande,

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och
modeller) (harmoniseringsbyrån)**, företrädd av D. Botis, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som
intervenerat vid förstainstansrätten, var

* Rättegångsspråk: engelska.

Teletech International SA, Paris (Frankrike), företrätt av advokaterna J.-F. Adelle och F. Zimeray,

intervenient,

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 3 mars 2005 (R 497/2004-1) om ett invändningsförfarande mellan TeleTech Holdings, Inc. och Teletech International SA,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij och I. Pelikánová,
justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 maj 2005,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 oktober 2005,

med beaktande av intervenientens svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 oktober 2005,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Intervenienten ansökte den 14 maj 2001 hos Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) om registrering av ordkännetecknet TELETECH INTERNATIONAL som gemenskapsvarumärke för tjänster som ingår i klasserna 35, 38 och 42 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

- 2 Den 24 juni 2002 framställde sökanden med stöd av artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1), i dess ändrade lydelse, en invändning mot registrering av detta gemenskapsvarumärke. Invändningen avsåg samtliga de i föregående punkt angivna tjänsterna. Som grund för invändningen uppgavs bland annat att det fanns en förväxlingsrisk i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 mellan det sökta varumärket och följande äldre nationella varumärken:

— gemenskapsordmärket TELETECH GLOBAL VENTURES

— det brittiska ordmärket TELETECH.

- 3 Invändningsenheten biföll invändningen genom beslut av den 23 april 2004, då den ansåg att det fanns en förväxlingsrisk mellan det sökta varumärket och det äldre brittiska varumärket. Den fann inte skäl att pröva om det fanns något annat hinder för registrering av varumärket i fråga utan angav att förekomsten av en risk för förväxling med det äldre brittiska varumärket i sig räckte för att registreringsansökan skulle avslås.

- 4 Sökanden överklagade den 23 juni 2004 invändningsenhetens beslut inom harmoniseringsbyrån i enlighet med artiklarna 57–59 i förordning nr 40/94. Sökanden uppgav att överklagandet inte riktade sig mot avslaget av registreringsansökan som sådant, utan mot underlåtenheten att pröva de övriga registreringshinder som åberopats.

- 5 Harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd avvisade överklagandet genom beslut av den 3 mars 2005 i ärende R 497/2004-1 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Enligt överklagandenämnden hade sökandens yrkanden bifallits till fullo genom invändningsenhetens beslut, eftersom ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket hade avslagits i sin helhet.

Parternas yrkanden

- 6 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten

— ogiltigförklarar det ifrågasatta beslutet,

- återförvisar ärendet till invändningsenheten för att denna skall pröva huruvida registreringshinder även föreligger på grund av det äldre gemenskapsvarumärket,

- förpliktar harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten och kostnaderna vid överklagandenämnden.

7 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och

- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

8 Intervenienten har yrkat att talan skall ogillas.

Rättslig prövning

9 Enligt artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler kan rätten, om det är uppenbart att talan helt saknar rättslig grund, avgöra målet genom ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

- 10 I förevarande fall anser förstainstansrätten att handlingarna i målet innehåller tillräckligt med upplysningar och beslutar i enlighet med denna artikel att avgöra målet genom beslut utan ytterligare behandling.

Parternas argument

- 11 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat en enda grund, avseende åsidosättande av artikel 58 i förordning nr 40/94. Grunden kan delas upp i två delar. Genom den första delgrunden ifrågasätter sökanden förstainstansrättens resonemang i domen av den 16 september 2004 i mål T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion mot harmoniseringsbyrån — Moser Grupo Media (Moser Grupo Media) (REG 2004, s. II-3191). Genom den andra delgrunden gör sökanden gällande att omständigheterna i förevarande mål skiljer sig från dem i det nyss nämnda målet.
- 12 Till stöd för den första delgrunden har sökanden gjort gällande att förstainstansrätten i punkt 44 i domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media har följt det resonemang som förts i punkt 33 i förstainstansrättens dom av den 17 september 1992 i mål T-138/89, NBV och NVB mot kommissionen (REG 1992, s. II-2181). Sökanden anser emellertid att dess rättsliga ställning i förevarande mål skiljer sig från den rättsliga ställning som sökandena i målet NBV och NVB mot kommissionen hade. Sökandens rättsliga ställning påverkas nämligen av skälen i invändningsenhetens beslut.
- 13 Sökanden har anfört att den som har ansökt om ett gemenskapsvarumärke, men fått avslag på grund av att en innehavare av ett gemenskapsvarumärke har invänt däremot, saknar möjlighet att begära att ansökan skall omvandlas till en ansökan om nationellt varumärke i enlighet med artikel 108.1 a i förordning nr 40/94. Enligt

sökanden föreligger i ett sådant fall registreringshinder inom hela gemenskapens territorium, varför ansökan enligt artikel 108.2 b inte kan omvandlas till en ansökan om ett nationellt varumärke.

- 14 Därtill kommer att ett avslag på en varumärkesansökan som meddelas med anledning av ett äldre gemenskapsvarumärke hindrar varumärkessökanden från att åberopa prioritet för ansökningen om gemenskapsvarumärke i samtliga medlemsstater. Ett avslag på en ansökan om gemenskapsvarumärke som meddelas endast med anledning av ett äldre nationellt varumärke utgör emellertid inte hinder för varumärkessökanden att, efter en ansökan om omvandling, åberopa ett tidigare prioritetsdatum än det som skulle ha gällt om denne hade gett in ansökningar om nationella varumärken efter det att ett sådant avslag meddelats.
- 15 Sökanden har tillagt att syftet med förordning nr 40/94 är att förmå de ekonomiska aktörerna att gå över från ett nationellt system för skydd av registrerade varumärken till ett gemenskapssystem med ett enhetligt skydd av ett varumärke i samtliga medlemsstater. Sökanden har i detta avseende hänvisat till första skälet och artikel 34 i förordningen.
- 16 Som andra delgrund har sökanden anfört tre skillnader mellan de faktiska omständigheterna i förevarande mål och dem i det ovannämnda målet Moser Grupo Media.

- 17 För det första kan invändningsenhetens beslut i det ovannämnda målet, att avslå ansökan om gemenskapsvarumärke med anledning av endast vissa av de äldre nationella varumärken som åberopats till stöd för invändningen, förklaras av svårigheterna att bevisa att övriga åberopade nationella varumärken verkligen existerade. Någon sådan bevissvårighet föreligger emellertid inte beträffande det äldre gemenskapsvarumärket TELETECH GLOBAL VENTURES, som sökanden åberopat till stöd för sin invändning. Det företag som hade framställt invändningen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media grundade sig dessutom endast på en ansökan om gemenskapsvarumärke, medan det gemenskapsvarumärke som åberopats i förevarande fall redan har registrerats.
- 18 För det andra lade sökanden i det ovannämnda målet Moser Grupo Media invändningsenheten till last att den inte grundade sitt beslut att avslå varumärkesansökan på samtliga nationella varumärken som hade åberopats till stöd för invändningen, medan sökanden i förevarande fall lägger invändningsenheten till last att den lämnat ett äldre gemenskapsvarumärke utan avseende.
- 19 Sökanden har för det tredje påpekat att registreringen av det äldre gemenskapsvarumärket TELETECH GLOBAL VENTURES delvis har upphävts genom ett beslut avseende flertalet av de tjänster för vilka det hade registrerats (beslut av harmoniseringsbyråns invändningsenhet av den 22 februari 2001, fastställt av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd genom beslut av den 28 maj 2003 mot vilket talan väckts vid förstainstansrätten; se även förstainstansrättens dom av den 25 maj 2005 i mål T-288/03, TeleTech Holdings mot harmoniseringsbyrån — Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES), REG 2005, s. II-1767, vilken är föremål för överklagande, genom vilken sökandens talan mot första överklagandenämndens beslut ogillats). Sökanden har anfört att om detta upphävandebeslut vinner laga kraft kommer sökanden inte längre att kunna åberopa det äldre gemenskapsvarumärket TELETECH GLOBAL VENTURES i samband med ett omvandlingsförfarande eller ett nationellt förfarande för registrering av varumärken. Om invändningsenheten i stället hade grundat sitt avslagsbeslut på det äldre gemenskapsvarumärket skulle däremot intervenientens ansökan om gemenskapsvarumärke inte ha kunnat omvandlas till en ansökan om nationella varumärken på grund av artikel 108.2 b i förordning nr 40/94.

20 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har bestritt sökandens argument.

Förstainstansrättens bedömning

21 I artikel 58 första meningen i förordning nr 40/94 föreskrivs att "[e]n part får överklaga ett beslut som gått honom emot".

22 Av detta följer att i den mån ett sådant beslut som avses i artikel 58 i förordning nr 40/94 inte går en part emot kan denne inte överklaga beslutet till överklagandenämnden och ett sådant överklagande skall således avvisas.

23 I förevarande fall skall undersökas huruvida överklagandenämndens bedömning att invändningsenhetens beslut på intet sätt gick sökanden emot var riktig.

24 Sökanden har som enda grund gjort gällande att överklagandenämnden bortsett från den omständigheten att intervenienten kunde begära att ansökan om gemenskapsvarumärke skulle omvandlas till en ansökan om nationellt varumärke med stöd av artikel 108.1 a i förordning nr 40/94. Denna omvandling var endast utesluten i fråga om Förenade kungariket beträffande vilket, enligt invändningsenhetens beslut, ett registreringshinder förelåg på grund av artikel 108.2 b i nämnda förordning. Om invändningsenheten däremot hade bifallit invändningen på den grunden att det

fanns en risk för förväxling mellan det äldre gemenskapsvarumärket och det sökta kännetecknet skulle, enligt sökanden, varumärkesansökan inte ha kunnat omvandlas till en nationell ansökan i någon av gemenskapens medlemsstater. Enligt sökanden riskerar dessutom det äldre gemenskapsvarumärket att upphävas, vilket skulle innebära att sökanden i framtiden inte längre skulle kunna åberopa detta varumärke för att bestrida registrering av TELETECH INTERNATIONAL som nationellt varumärke.

- 25 Förstainstansrätten erinrar om att gemenskapsordningen för varumärken enligt andra skälet i förordning nr 40/94 innebär att företag genom ett enda förfarande kan förvärva gemenskapsvarumärken som åtnjuter samma skydd och får rättsverkan i hela gemenskapen och att denna princip om gemenskapsvarumärkenas enhetliga karaktär skall gälla om inget annat sägs i nämnda förordning.
- 26 Invändningsförfarandet syftar till att undvika att gemenskapsvarumärken registreras som står i strid med äldre varumärken och rättigheter (domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 34). Detta är den enda tolkning som helt kan uppfylla målsättningarna i förordning nr 40/94 (domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 34). Den har kommit till uttryck i artikel 43.5 första meningen i förordning nr 40/94, som har följande lydelse: "Om prövningen av invändningen visar att varumärket inte kan registreras för vissa eller samtliga [av] de varor eller tjänster för vilka ansökan om gemenskapsvarumärke har gjorts, skall ansökan avslås såvitt avser dessa varor eller tjänster." Av denna bestämmelse följer att prövningen av invändningen går ut på att undersöka huruvida det för vissa eller samtliga av de varor eller tjänster för vilka registrering av det sökta varumärket bestrids föreligger ett registreringshinder som motiverar att varumärkesansökan skall avslås.
- 27 Det föreskrivs däremot inte i denna bestämmelse att harmoniseringsbyrån skulle vara skyldig att grunda ett beslut om avslag på en varumärkesansökan på samtliga

registreringshinder som har åberopats till stöd för en invändning och som skulle kunna föranleda att ansökan avslås. Syftet med invändningsförfarandet är nämligen att ge företagen en möjlighet att med utnyttjande av ett enhetligt förfarande invända mot ansökningar om gemenskapsvarumärken som skulle kunna ge upphov till en risk för förväxling med deras egna äldre varumärken eller rättigheter. Förfarandet syftar emellertid inte till att i förväg avgöra eventuella motsättningar mellan varumärken på nationell nivå eller gemenskapsnivå (se, beträffande motsättningar på nationell nivå, domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 35).

- 28 I förevarande fall har invändningsenheten, genom att den avslagit varumärkesansökan avseende samtliga varor och tjänster för vilka registrering söktes, bifallit sökandens invändning till fullo i enlighet med artikel 43.5 första meningen i förordning nr 40/94.
- 29 Vad gäller sökandens uppfattning att det finns ett nära samband mellan invändningsförfarandet och möjligheten för den som ansöker om gemenskapsvarumärke att begära att hans ansökan skall omvandlas till en ansökan om nationellt varumärke, erinrar förstainstansrätten om att det i artiklarna 108–110 i förordning nr 40/94 föreskrivna omvandlingsförfarandet endast är ett fakultativt förfarande för den som ansöker om gemenskapsvarumärke (domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 41). Översändandet av en begäran om omvandling till de berörda nationella myndigheterna i enlighet med artikel 109.3 i förordning nr 40/94 innebär inte heller att varumärkesansökan automatiskt beviljas. Det ankommer på de nationella myndigheterna att undersöka huruvida det föreligger något registreringshinder, varvid sökanden i princip kan göra sina rättigheter gällande inför dessa nationella myndigheter. Det måste därför anses att det intresse som sökanden har åberopat till stöd för sin rätt att överklaga invändningsenhetens beslut rör ett framtida och ännu osäkert rättsläge (domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 43; se även, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 1 mars 2005 i mål T-185/03, Fusco mot harmoniseringsbyrån — Fusco International (ENZO FUSCO) (REG 2005, s. II-715), punkt 70).

30 I artikel 108.2 b i förordning nr 40/94 föreskrivs visserligen, för att undvika motstridiga avgöranden och tillgodose processekonomiska hänsyn, att omvandling inte får ske för skydd i en medlemsstat där det i enlighet med harmoniseringsbyråns beslut föreligger ett registreringshinder för ansökan om gemenskapsvarumärke. I denna bestämmelse åläggs emellertid endast harmoniseringsbyrån att iaktta innehållet i ett sådant beslut. Det finns däremot inga skäl att anta att denna bestämmelse även syftar till att ålägga invändningsenheten att utforma sitt beslut så, att beslutet i möjligaste mån hindrar den som ansökt om ett gemenskapsvarumärke från att begära omvandling av ansökan. Som harmoniseringsbyrån har anfört skulle lagstiftaren nämligen, om denne hade velat knyta omvandlingsförfarandet närmare till invändningsförfarandet, ha antagit en uttrycklig bestämmelse härom. Dessutom är en sådan tolkning uppenbart oförenlig med processekonomiska hänsyn, eftersom den skulle innebära att harmoniseringsbyrån vore tvungen att undersöka om flera registreringshinder var för handen, trots att det är uppenbart att det är tillräckligt att ett enda hinder föreligger för att ansökan om gemenskapsvarumärke i fråga skall avslås.

31 Mot sökandens uppfattning talar även punkterna 2 och 3 i regel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1), vilka rör den situationen att flera invändningar har framställts. I punkt 2 i regel 21 i denna förordning föreskrivs att "[o]m en preliminär prövning av en eller flera invändningar visar att gemenskapsvarumärket för vilket en ansökan om registrering har inlämnats eventuellt inte är kvalificerat för registrering vad gäller någon av eller alla de varor eller tjänster för vilka registrering söks får [harmoniseringsbyrån] avbryta de andra invändningsförfarandena". I punkt 3 i regel 21 stadgas att när ett slutligt beslut om avslag på ansökan har meddelats skall prövningen av de invändningar beträffande vilka handläggningen vilandeförklarats betraktas som avslutad. Som harmoniseringsbyrån har anfört måste ett sådant betraktelsesätt, om det är tillåtet när det är fråga om flera invändningar, *a fortiori* vara tillåtet i ett fall där flera registreringshinder har åberopats till stöd för en enda invändning.

- 32 Det bör även påpekas att sökanden förutsätter att ett avslag på en varumärkesansökan på den grunden att det finns en förväxlingsrisk mellan det sökta varumärket och ett äldre gemenskapsvarumärke automatiskt får till verkan att en sådan risk skall anses föreligga i samtliga gemenskapens medlemsstater. Även om det i artikel 8 i förordning nr 40/94 inte finns någon bestämmelse som är jämförlig med bestämmelsen i artikel 7.2, enligt vilken det är tillräckligt att det föreligger ett absolut registreringshinder endast i en del av gemenskapen för att registreringen av ett varumärke skall kunna nekast, följer det av principen om gemenskapsvarumärkenas enhetliga karaktär att registrering även skall nekast när det registreringshinder som grundas på ett äldre gemenskapsvarumärke endast föreligger i en del av detta territorium (förstainstansrättens dom av den 3 mars 2004 i mål T-355/02, Mülhens mot harmoniseringsbyrån — Zirh International (ZIRH), REG 2004, s. II-791, punkt 36, och av den 6 oktober 2004 i de förenade målen T-117/03–T-119/03 och T-171/03, New Look mot harmoniseringsbyrån — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE och NLCollection) (REG 2004, s. II-3471, punkt 34). Det framstår därmed som orimligt att utesluta omvandlingen av en varumärkesansökan för skydd i en medlemsstat där det inte finns något registreringshinder eller åtminstone för ett område beträffande vilket harmoniseringsbyrån inte i sitt beslut har slagit fast att det föreligger ett sådant hinder.
- 33 Vad gäller argumentet att det äldre gemenskapsvarumärket med slutlig verkan kan vara avfört från gemenskapsregistret vid den tidpunkt då en eventuell omvandlingsbegäran översänds till de nationella myndigheterna och att sökanden därmed inte kan göra gällande de rättigheter som är knutna till detta varumärke, har harmoniseringsbyrån med fog anfört att sökandens äldre gemenskapsvarumärke redan var föremål för en ansökan om upphävande när invändningsenheten avgjorde invändningen. Under sådana omständigheter skulle en skyldighet att undersöka samtliga de registreringshinder som åberopats ha medfört att invändningsenheten skulle ha varit tvungen att vilandeförklara förfarandet till dess att upphävandeförfarandet hade avgjorts, i enlighet med punkt 6 i regel 20 i förordning nr 2868/95 i dess då gällande lydelse. En sådan vilandeförklaring skulle ha varit särskilt nödvändig om invändningsenheten hade delat sökandens uppfattning att det finns en nära koppling mellan invändningsförfarandet och omvandlingsförfarandet.

34 De påstådda skillnaderna mellan de faktiska omständigheterna i förevarande mål och dem i det ovannämnda målet Moser Grupo Media skall följaktligen ses i sitt sammanhang. I det sistnämnda målet hade det äldre gemenskapsvarumärke som hade åberopats till stöd för invändningen ännu inte registrerats. Under dessa omständigheter var det inte nödvändigt att ytterligare förlänga förfarandet genom en vilandeförklaring i enlighet med punkt 6 i regel 20 i förordning nr 2868/95 i dess då gällande lydelse, i syfte att invänta registreringen av gemenskapsvarumärket (domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media, punkt 46). Detta resonemang kan även tillämpas för den händelse att ett gemenskapsvarumärke blivit föremål för en ansökan om upphävande som bifallits av invändningsenheten och överklagandenämnden men som ännu inte vunnit laga kraft på grund av artikel 62.3 i förordning nr 40/94.

35 Vad gäller det fallet att en invändning grundas på flera äldre nationella varumärken eller gemenskapsvarumärken finns det ingen skyldighet för harmoniseringsbyrån att ge företräde för de senare. Av femte skälet i förordning nr 40/94 framgår att gemenskapsbestämmelserna om varumärken inte ersätter medlemsstaternas varumärkeslagar och att det inte förefaller vara rimligt att företagen skall vara skyldiga att ansöka om att deras varumärken registreras som gemenskapsvarumärken. Sökandens argument att förordning nr 40/94 har till syfte att förmå de ekonomiska aktörerna att gå över från ett nationellt system för skydd av registrerade varumärken till ett gemenskapssystem med ett enhetligt skydd av ett varumärke i samtliga medlemsstater är således felaktigt. Även om artikel 34 i förordning nr 40/94, enligt vilken en innehavare av ett gemenskapsvarumärke kan åberopa företräde för ett nationellt varumärke som denne har låtit bli upphävt eller har avstått ifrån, har till verkan att praktiskt underlätta byte från ett nationellt varumärke till ett gemenskapsvarumärke, kan denna bestämmelse, som endast ger de ekonomiska aktörerna en valmöjlighet, inte tillmätas den innebörd som sökanden påstår. Av bland annat artiklarna 108–110 i förordning nr 40/94 framgår att denna förordning även innehåller bestämmelser som tvärtom möjliggör omvandling av ett gemenskapsvarumärke till nationella varumärken.

- 36 Dessa överväganden påverkas slutligen inte av det av sökanden framförda argumentet att de domar som nämns i punkt 44 i domen i det ovannämnda målet Moser Grupo Media inte rör fall som i alla avseenden är jämförbara med det förevarande.
- 37 Av vad anförts följer att invändningsenhetens beslut inte till någon del gick sökanden emot, varför sökanden saknade rätt att överklaga detta beslut till överklagandenämnden. Det ifrågasatta beslutet är således inte felaktigt. Då den enda grund som sökanden har åberopat uppenbart saknar fog, skall talan ogillas. Anledning saknas därmed att pröva huruvida sökandens andra yrkande kan tas upp till sakprövning.

Rättegångskostnader

- 38 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall harmoniseringsbyråns yrkande bifallas. Intervenienten har inte framställt något yrkande om ersättning för rättegångskostnader och skall därför bära sin kostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna, med undantag av intervenientens rättegångskostnad.**
- 3) **Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 11 maj 2006.

E. Coulon

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande